Fel de Fel

În fiecare zi
UN DRUM

Fiecare drum duce undeva... In traistă de pribeag drumurile cară poveri care apasă veacul și umărul, oprind vremea în loc și punând pe fugă nebună clipele. Ca să ajungă departe, drumul bun pornește de aproape; ca să urce culmea însorită a muntelui, trece mai întâiu prin negura văii. Fiecare om are un drum, fiecare drum are o cruce. Pe drumul de astăzi ia-ți inima în dinți și vino cu mine.

Până să urce la ceruri pe rază de soare, roua mângâie dimineața fruntea încrețită și suferința pământului. Până se întoarce sub stele să le scalde lumina, apa spală cu stropi de mătăuz păcate bătrâne. Când au dat ziua bună lumii de aici crinii se anină în bucle de îngeri, paserile sboară în raiu după cântece noui, sufletele își odihnesc oboscala în poala Domnului. Drumul a fost lung dar la capăt veșnicia il spală cu senin.

Drumul pe care ne ducem acum pornește de departe. Pe scocurile lui adormite veacurile curg unul după altul, cum se alungă ziua cu noaptea. Praful însângerat de aci se amestecă cu praful uscat al amintirii și se ridică coloană de jertfă către zei. In poiana de colo, zarea se deschide mai largă și dacă ai ochiul bun poți vedea vulturul cum își învață puii să sboare și cum ține muntele între ghiare. Soarbe aerul tare dintr'un răsuflet și ascultă. Subt picioarele tale pietrele timpului se macină făină și pasul roman bate un ritm glorios pe toaca de cărămidă arsă. Nu te neliniști! Ziua e la amiazi și lupoaica de subt poala pădurii își alăptează puii de lup.

Acolo unde un bătrân învățat își îndreaptă acum scriptele răvășite, drumul pe care mergem intră triumfător în istorie. Peste punți care acopăr prăpastii uriașe, peste văi în care s'au scurs năvale și potopuri de oameni, voința a scăpărat din suliță și a trecut ca un șuvoiu de munte. Stâlpul de colo, pe care valurile Dunării cântă la mandolină, e al lui Apollodor din Damasc. Drumul care se desface din brânca podului duce prin șesuri și prin văi, până în cetate la Sarmisegetuza. Piatra arsă de veacuri saltă și cântă subt picioarele tale cum te apropii de Alba Iulia. Bate pasul cu energie!

Ca o panglică fermecată drumul urcă de aici încolo încet și pe nesimțite. Urcă dela suprafața liniștită a vieții spre culmi nebănuite de suferință. Pârtia lui se face mai largă, ecourile lui mai profunde. La Potaissa, Munții Apuseni îmbracă coroană de spini și la o bătaie de inimă un sat mititel, un Feleac ca atâtea altele dela margine, se împrăștie par'că cu casele în trăgători. Pe creasta dealului de aici, o tăbliță aprinsă fălfâe direcția în veac! Napoca-Porolissum!

Mai la vale, drumul roman coboară pe costișa durerii. Pașii tăi dacă se opresc aici, inima îți fuge singură mai departe. La mijlocul dealului pe care vreai să-l cobori e un gol în care mașinile țipă după acer și călătorul care vine de dincolo, după ajutor. Nu știe nimeni de ce, drumul șerpuiește aici ca funia spânzuratului când se face lat. Nu mai întreba pe alții, că îți spun eu:

— Vremea a făcut aici un nod și nu poți trece mai departe. Nu umbla cu degete amorțite, să-l desfaci ca o femeie. Alexandru Macbedon l-a tăiat odinioară cu sabia!

LIVIU HULEA

LA GRĂDINA DE COPII

Mamele germane, care au ocupații ce le țin departe de cămin, își trimit copiii dela cei mai mici până la cei de 14 ani în acele splendide instituții denumite „Betriebskindergarten", unde micuții găsesc, într'un cadru plăcut, tot ce le trebuie ca să-și facă educația și să crească frumoși și sănătoși.

acum cincizeci de ani

Citim în „UNIVERSUL" din 15 Noembrie 1890:

— Atelierul mecanic al Direcției Poștelor și Telegrafelor a fost înzestrat cu toate aparatele necesare la orice fel de lucrări pentru telegrafic, telefon și toate lucrurile care se ating de electricitate.

Lucrările necesare se fac acum în țară, la atelierul direcției, și nu se mai trimit în străinătate spre a se face reparații.

— Zilele trecute a fost între Roma și Berlin o mare schimbare de depeși telegrafice. Nu se știe încă despre ce a fost vorba, dar rezultatul acestei corespondențe o să se afle desigur peste câteva zile.

— Berlin. — **Duminică se deschide aci congresul oamenilor grași. Din capitală s'au înscris o sută cincisprezece oameni, din provincie șaizeci și opt.**

— La direcțiunea căilor ferate se elaborează un proect de lege pentru modificarea gării centrale, în sensul de a se aduce mai multe îmbunătățiri în ceeace privește lărgirea localului și a magaziilor dependinte de gară.

Munți căzuți din aer

Din când în când se aude că, undeva, pe suprafața acestui întins pământ a căzut un meteor. Unii dintre noi au avut chiar șansa să zărească lumina albăstruie ce însoțește acest fenomen ceresc, dar, fără îndoială, nimeni n'ar dori să se găsească aproape de locul unde cade un astfel de bolovan.

Sunt câteva puncte pe glob, unde se pot vedea meteori adânc înfipți în pământ. Mai întâi în Arizona, apoi în Siberia, în Groenlanda, în Brazilia, în Australia, în câmpia Tucaman în America de sud și însfârșit în China.

Ce proporții au aceste masse căzute din cer ne-o spun savanții, cari au stabilit cu oarecare aproximație greutatea lor. Așa ni se afirmă că meteorul căzut în Siberia în anul 1908 nu cântărea mai puțin de 500.000 de tone. Dar, în afară de meteorii, cari din pricina violenței căderii lor se înfig adânc în pământ, mai sunt și unii, cari din anumite motive rămân la suprafață și despre aceștia se poate spune că sunt niște adevărați munți căzuți din cer.

Acesta trebuie să fie cazul lui Cerro del Marcado, un munte de fier din Mexic.

Acest munte care are o lungime de 7500 metri, o lățime de 600 m. și o înălțime de 700 metri se află în mijlocul unei imense câmpii și compoziția sa de 67% fier curat în greutate de un milion de tone constituie o bogăție, care poate că într'o zi va putea fi valorificată.

Muntele de minereu din Steiermark e și el probabil de aceeași natură. In Africa se găsesc de asemenea astfel de munți cari nu sunt altceva decât bucăți împrăștiate din cine știe ce lumi prefăcute în țăndări în misteriosul infinit.

Maxime și cugetări

E de temut cel care n'are nimic de pierdut.

Goethe

Activitatea comisiunilor de anchetă

Comisiunea pentru revizuirea proceselor politice și sancționarea magistraților vinovați a audiat în ziua de 13 Noembrie 1940, pe d. N. Păcuraru, fost magistrat, urmând a fi audiat în continuare Luni 18 Noembrie 1940, pentru confruntări.

Ajutorarea familiilor concentraților la Iași

13 Noembrie

Eri dimineață s'a întrunit comisia orășenească pentru ajutorarea familiilor sărace ale concentraților, sub președinția d-lui Aurel Gheorghiu, ajutor de primar și președintele comisiei, asistat de d. V. Răscanu, secretar.

S'a discutat modul cum au fost ajutate familiile concentraților în luna Octombrie a. c.

Cu acest prilej s'a constatat că în cursul acestei luni, primăria a acordat ajutoare în sumă de 963.000 lei, la aproape 2000 persoane sau familii.

Repartizate pe circumscripții, ajutoarele au fost împărțite astfel: circ. I-a 169.000 lei; circ. II-a 349.000 lei; circ. III-a 140.500 lei; circ. IV-a 92.000 lei și circ V-a 212.000 lei.

S'au mai acordat deasemenea și suplimente rămase din luna precedentă, în sumă de 34.500 lei. Din acte rezultă că primăria a acordat cele mai multe ajutoare în cursul lunei Octombrie.

Pentru intreprinderile de legătorie și cartonage

Sindicatul patronilor tipografi întrunindu-se în ziua de 14 crt., pentru a stabili normele de salarizare a lucrătoarelor auxiliare din legătorie, cu carnete de lucrătoare calificate, a hotărît ca până la lămurirea acestei chestiuni în înțelegere cu reprezentanții breslelor salariaților, să amâne aplicarea minimului de salariu în legătorie, rămânând bine înțeles că orice hotărîre se va lua va avea efect retroactiv, adică diferențele în plus se vor plăti de către patroni cu începere dela 4 Noembrie, data apariției deciziei.

Rodica Bujor

S'a reintors la RESTAURANTUL

COȘNA-BUZEȘTI

Unde cântă în fiecare seară în ansamblul ORCHESTREI VASILE JULEA și a distinsului diseur NICU STOENESCU

Coșna-ilocal elegant, aerisit, alimente proaspete și convenabile

DESCHIS PÂNĂ LA ORA 2 NOAPTEA

304

CARMOL *fricțiune*

BIROUL DE VANZARE AL CIMENTULUI s.a.r.

Bd. CAROL I No. 38 etaj II

Aduce la cunoștința generală că dispune de orice cantitate de ciment va fi necesară pentru satisfacerea tuturor cererilor ce i se vor adresa, în special a celora pentru repararea imobilelor cari au suferit unele degradări în urma recentului cutremur.

1223

Fixarea salariilor minimale pentru muncitorii din construcții

D. V. Iasinschi, ministrul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale, a semnat următoarea decizie:

Având în vedere că s'au găsit muncitori cari speculează nenorocirile cauzate de cutremurul care a pustiit țara, decidem:

ART. 1. — Se fixează următoarele salarii maxime pentru muncitorii din construcții, după cum urmează:

Zidari, 30 lei pe oră; țiglari, 45 lei pe oră; dulgheri, 30 lei pe oră; fierari, 30 lei pe oră; tâmplari, 30 lei pe oră; tinichigii, 40 lei pe m. p.; sobari, 1000 pe bucată; salahori, 130 lei pe zi.

ART. 2. — Cetățenii cărora li se vor pretinde salarii mai mari decât cele stabilite mai sus, se pot adresa Inspectoratului general al muncii București, care a primit ordin să retragă, prin Camera de muncă București, cărțile de capacitate profesională și adeverințele de muncitori necalificați celor cari nu vor respecta tariful de salarii maximale fixate prin prezenta decizie.

Cum sunt curățite mările de mine

Flota germană de război posedă numeroase unități de curățitoare de mine, la care se adaogă multe vase de pescari, având misiunea de a cerceta toate căile de navigație spre Danemarca, diferitele golfuri, Skagerrakul și marea Nordului, în căutarea de mine.

Diferitele rute ale căilor de navigație sunt cercetate zilnic, astfel că s'a putut asigura circulația permanentă a vaselor de călători în marea Baltică și în apele daneze.

Fiecare vas căutător de mine are la proră o instalație specială, care face să iasă la iveală minele din drum. Apoi se trag focuri de armă în aceste mine, spre a le descărca și scufunda.

PENTRU REPARAȚII DĂRÂMĂRI CUTREMUR

intrebuințați pereți despărțitori plafoane magazine etc. panourile DIN TRESTIE PRESATA

„SOLOMIT" montaj rapid și economic, LIVRARE IMEDIAT. Adresați telefon 5.54.84. 313

RENUMITA

CROITORIE ȘI CEAPRĂZARIE MILITARĂ

Vasile Cristea

EXPULZAT DIN CLUJ

anunță distinsa sa clientelă că a deschis atelierul său în București Str. Mihai Vodă 2, sub Grand Hotel 1

Dr. Eraclie Sterian

24 Str. Bibescu Vodă

Consult.

dela 1—3 și 6—8

Duminica dela 8—10

802

Dr. VIRGILIU MONDA

MAMOȘ

Consult. 10-11; pentru FEMEI 2-6 Str. Brezoianu No. 9 (colț cu Str. Belvedere). Telef. 5.38.05

319

KUGAM

onorata clientelă a magazinului nostru „CAFEA SULTAN" din strada Regală A SE APROVIZIONA dela sucursala noastră din Piața Amzei (Palatul Comunal)

320

La Constipație **GRAIN de VALS**

Abonamentelor li se dă curs numai dela 1 și 16 ale fiecărei luni astfel că, spre a li se putea expedia ziarul la timp, vor trimite costul cu cel puțin 5 zile inainte de aceste date.

Cum sunt transportați emigranții bulgari din România

Spulberarea unor inexactități scrise de ziarele bulgărești

Unele afirmații făcute de ziarele bulgărești pretind că autoritățile române ar fi rărit trenurile destinate să transporte în Bulgaria pe emigranții de origină etnică bulgară din județele Constanța și Tulcea.

Din sursă autorizată suntem îndreptățiți să dăm următoarea desmințire:

Nu noi am rărit trenurile destinate să evacueze populația bulgară din Dobrogea ci, dimpotrivă, autoritățile bulgare reține, — de mai multe zile, — 12 garnituri goale, din cele 24 puse la dispoziția emigranților.

Insăși delegațiunea bulgară în Comisia Mixtă pentru schimbul de populație, recunoscând acest fapt, s'a angajat Vineri să telegrafieze de urgență la Sofia, pentru a cere să se publice în ziare rectificarea cuvenită.

Funcționarii publici nu pot fi administratori, cenzori sau directori la instituțiile de credit fără autorizarea Conducătorului Statului

In conformitate cu dispozițiunile art. 18 din Decretul lege nr. 3548 din 19 Oct. 1940 toate societățile comerciale, întreprinderile și instituțiunile intrând în prevederile acestui Decret lege vor trebui să se conformeze dispozițiunilor sale în termen de 30 zile dela data publicării Decretului, adică până la 18 Noembrie 1940.

Acest termen a fost prelungit cu încă 30 zile, adică *până la 18 Decembrie 1940*, prin Decretul lege nr. 3741 din 7 Noembrie 1940.

Termenele prevăzute de art. 8 din Decretul lege nr. 3548 din 19 Octombrie 1940 *n'au fost prelungite.*

In consecință funcționarii publici care dețin funcțiunea de administratori, cenzori sau directori la instituțiunile de credit de orice natură nu-și vor putea păstra funcția, dacă până la 18 Noembrie 1940 nu vor obține autorizarea Conducătorului Statului, pe baza declarațiilor ce erau obligați să facă până la 29 Octombrie 1940 la ministerul de justiție.

Cei care nu se vor conforma pierd funcțiunea publică.

BISERICA și ȘCOALA

PASTORALĂ

NICODIM

din mila lui Dumnezeu, arhiepiscop al Bucureștilor, Mitropolit al Ungro-Vlahiei, Patriarh al României, Locțiitor al Cezareeii Capadochiei, Președinte al Sf. Sinod

Intregului cler și drept credincioșilor creștini din cuprinsul Patriarhiei Române, har și pace dela Dumnezeu, Părintele cel din cer, iar dela noi arhierească bine cuvântare

IUBIȚII MEI FII SUFLETEȘTI

Trăim vremuri grele. Războaie cumplite, prăbușiri de state, suferința și foametea bântue și zguduie din temelii aproape întreaga omenire. Și ceva mai mult, aceste primejdii mari au chemat încă alte primejdii mai mari. Cutremur de pământ cum nu s'a mai pomenit până acum în părțile noastre. La răzvrătirea morală a omenirii s'a adăogat și tulburarea stihiilor firii. Toate aceste urgii care s'au deslănțuit asupra ori cărui pământean au stârnit groaza de aceste vremuri pe care unii le socot sfârșitul veacurilor... Iată însă, că temeiul ființii noastre și de data aceasta, ca ori când, e la Părintele din ceruri. Atunci când nimeni nu-ți mai poate fi sprijin, nici chiar pământul, Dumnezeu care ne-a creiat, dându-ne suflare de viață, e ocrotitorul nostru a tot puternic și bun.

Să nu uităm însă, că vremurile acestea cumplite le-am adus noi oamenii. Și încă, după cum se spune la Sfânta Carte: „Le-am tras ca și cu o funie". Noi ne-am socotit singurii stăpâni ai acestui pământ. Legislatori supremi, ocârmuitori fără cruțare, creatori și tâlmaci raționaliști a oricărei taine. Dar iată că, odată cu această mândrie, s'au strecurat în suflete și micile patimi care au ajuns mai apoi să ne stăpânească. Și aceste păcate ne-au răcit dragostea de cele sfinte și spre nenorocirea unora chiar de Dumnezeu. Și tot aceste păcate și fără de legi, după cum ne-spune Sf. Evanghelie, au răcit și dragostea dintre oameni. Priviți în trecut, cercetați prezentul, coborâți-vă apoi în tainele sufletului vostru și vedeți cine a fost și mai este însă stăpânitor al vieții și inimilor voastre?

In răspunsul pe care-l va da fiecare lui însuși, va putea vedea cine ne-a deschis poarta acestor groaznice vremuri pe care le trăim.

Indemnându-vă la aceasta, mă gândesc în acest chip că veți putea ajunge la începutul unei veți de siguranță, de liniște și de fericire chiar, căci toate acestea sunt bunuri care ne stau înainte. Să nu cădeți în desnădejde căci despre aceste suferințe pomenește însuși Domnul nostru Iisus Hristos, nu ca de acelea în care se va stinge viața omenirii. Nu, de o mie de ori nu. Ascultați cele rostite de însuși Fiul lui Dumnezeu, cu privire la cele ce s'au mai întâmplat până acuma, și care se repetă și astăzi:

„Veți auzi de războaie și vești de războaie. Căci se va scula popor peste popor și împărăție peste împărăție și vor fi: foamete, și ciume, și cutremure pe alocurea... Căutați să nu vă spăimântați, căci trebuie să fie toate acestea; dar nu va fi acela sfârșitul". (Matei, XXIV, 6-8).

Da, se cuvine să fie așa, pentru ca în chipul acesta, să punem începutul unei noui vieți în Domnul. Să părăsim pe stăpânii cei răi de până ieri — patimile și păcatele — și să ne avântăm către idealul de sfințenie și de virtute care ne stă înainte. Să pășim către deplina sănătate, până când răutatea cuibărită în trupul nostru nu a ajuns ca să ne îmbolnăvească cu totul. Toate aceste suferințe să le privim ca pe niște droguri amare, care alungă răutatea ce pătrunsese în viața noastră. Toate aceste vremuri de restriște își au hotarul lor. Vor veni iarăși zile bune și senine pe care însuși Dumnezeu din ceruri le va trimite ca pe o binecuvântare acestei omeniri, care năzuiește la o viață nouă.

IUBIȚII MEI FII SUFLETEȘTI,

Dragostea părintească și socot că și cea frățească a voastră, va îndrepta privirile înlăcrămate asupra acelor care au avut sfârșitul dureros în cutremurul cel mare din dimineața zilei de 10 Noembrie.

Acest cutremur a prăbușit și a distrus multe case, apoi localuri de instituții: biserici, școli, primării prefecturi, și gospodării bine înstărite. Iar sub zidurile lor și-au găsit tragicul sfârșit mai multe sute de oameni, iar alte sute au rămas cu mari infirmități. Privind la toate acestea, gândul nostru îndurerat, înfășurâ într'o caldă simțire îndoliată, pe acești fii și frați ai noștri care și-au sfârșit viața pământească într'o astfel de groaznică distrugere. Mângâiere le-o găsim doar în aceea, că ei astăzi nu mai sufăr nimic, și sunt fericiți chiar, dacă au făcut fapte bune în această viață.

Invățământul pe care ținem să-l înfățișăm din acest tragic sfârșit, e tot pentru noi. Și tâlcul îl găsim, prin asemănare, tot în sfintele și dumnezeeștile cuvinte spuse de Domnul nostru Iisus Hristos, cu prilejul unor întâmplări tot atât de dureroase ca și cele de ostăzi.

Ascultați:

„In vremea aceea au venit unii la Iisus și I-au spus de Galileenii, al căror sânge Pilat l-a amestecat cu jertfele lor.

Și răspunzând Iisus, a zis către dânșii: „Socotiți voi oare, că Galileenii acestia au fost mai păcătoși decât toți Galileenii, de au pătimit acestea?

Vă spun: Nu! Dar de nu vă veți pocăi, toți veți pieri așa.

Sau credeți poate că cei 18 oameni, peste care a căzut turnul Siluamului și i-a ucis, au fost mai vinovați decât toți oamenii, care trăiau în Ierusalim?

Vă spun: Nu! Dar de nu vă veți pocăi, toți veți pieri așa". (Luca XIII, 1-6).

Cetiți din nou aceste spuse ale Mântuitorului, apropiați întâmplările cele de atunci cu cele de astăzi, și îndreptați-vă apoi toată luarea aminte, la cuvintele cu care încheie Mântuitorul spusele sale. Pe acest sfat și îndemn îl repet cu cutremurare și eu cu acest dureros prilej al suferințelor de astăzi. Da, pocăința e singura noastră izbăvire din toate nenorocirile care bântuie astăzi omenirea. Pocăința înseamnă întoarcerea la o viață nouă. Să rupem cu trecutul păcatelor și să ne înfățișăm în haina cea nouă a credinței. Poicăința este începutul apropierii noastre de Dumnezeu Și a fi cu Dumnezeu e a fi cu cel mai puternic stăpân, bogat în fericire și tare în ocrotire. De Dumnezeu ascultă stihiile naturii. El poruncește pământului să nu se mai cutremure, El dă roade din belșug, El dă pacea, El dă fericirea, El ne apără de primejdii. Toate acestea însă, cu o singură condiție, ca să fim noi mai întâi copii ascultători ai învățăturii sale sfinte.

Fiți cu milă și ajutați pe toți cei rămași fără casă, fără haine și fără de hrană. Faceți așa fel cu toți cei lipsiți să simtă căldura dragostei voastre frățești. Mult ai, mult să dai, puțin ai, împarte puținul tău cu cel ce nu are nimic, și așa uniți frățește, ca într'o bună familie să biruim greutățile ceasului de față. Arătați dragostea față de aproapele vostru, ca și părintele din ceruri să-și arăte mila sa față de noi toți.

Incheiu această Pastorală cu mângâierea pe care o revarsă în suflet vremurile bune care în curând vor veni, dacă toți vom năzui ca prin o viață cu adevărat creștinească, să ne înrednicim de binecuvântarea Părintelui din Ceruri.

Al vostru călduros rugător către Dumnezeu,

† NICODIM,
Patriarhul României,

CALENDAR

Sfântul GRIGORE, făcătorul de minuni

A trăit pe vremea împăraților prigonitori de creștini Maximin, Decie și Aurelian (235—275) și era de loc din Neo Cezareea, un oraș de seamă, aflător în Pont, adică în partea de răsărit a împărăției, aproape de Armenia. Părinții lui erau oameni bogați, dar tatăl sfântului Grigore muri de vreme. Vrând să învețe știința legilor — dreptul — Grigore veni în Palestina, unde întâlni pe un mare învățat creștin Origen, care-l opri pe lângă el și-l învață filosofia, logica și știința Sfintelor Scripturi.

Din cauza prigoanelor Origen a trebuit să fugă iar Grigorie s'a dus la Alexandria, unde erau școli vestite de medicină și filosofie și unde a stat mai mulți ani îndeletnicindu-se cu studiul acestor științe. Felul lui de purtare stârni admirația studenților și a lumii întregi, dar și invidia altora. Pentru a-și răsbuna, i-au trimis o femeie stricată ca să-i ceară bani, tocmai când el stătea de vorbă cu prietenii săi. Femeia fu apucată de spasme, căzu jos răcnind, făcând spume la gură și smulgându-și părul de pe cap.

Pe când toți priveau îngroziți, Grigore se apropie liniștit de femeie, o apucă de mână și rugându-se lui Dumnezeu o tămădui, venindu-și în fire și dând slavă lui Dumnezeu.

Acesta a fost începutul faptelor minunate, care au împodobit viața acestui ales al Domnului.

Sfârșind învățătura se întoarse acasă în Neo Cezareea Pontului, unde fu sfințit episcop.

Toată viața a luptat cu zel și înțelepciune pentru răspândirea învățăturii creștine și îndreptarea oamenilor, făcând isprăvi care l-au așezat între făcătorii de minuni. Astfel tradiția amintește că a mutat un deal din a cărui pricină nu putea clădi o biserică. A secat un iaz pentru care se certau doi frați, a abătut apoi un râu care se revărsa peste holdele locuitorilor și în sfârșit s'a învrednicit de nenumărate tămăduiri pentru cei ce sufereau de boale trupești și sufletești.

Inainte de a muri a întrebat pe cei din jurul său: câți păgâni mai sunt în cetate? „Șaptesprezece" — i-au răspuns cei de față. „Tocmai șaptesprezece creștini am găsit eu când am venit episcop" — zise sfântul încredințându-și sufletul celui Atot puternic.

C. D.

SF. SCRIPTURĂ

Luca XII, 16-21

CUTREMURUL

De două mii de ani, Biserica creștină spune — tâlmăcind Scripturile — că viața aceasta este „umbră și vis" și că „toate sunt deșertăciuni, câte nu rămân după moarte", Propăveduirea a rămas însă glas în pustiu, căci omul simțindu-se legat de pământ și lumea văzută, nu s'a putut smulge răvnei de a lucra și a crea. Pe de altă parte această strădanie, când nu trece anumite margini, este ea însăși isvor de înlesniri și bucurii fără care traiul omului pe pământ nu ar avea nici un farmec si nici un rost. Prin urmare, chiar dacă viața este „umbră și vis" nu trebue s'o desbrăcăm de orice prefuire și nici să părăsim ungherul și vâslele cu care răzbim prin valuri.

Ceea ce înfățișază însă piatra de încercare a vredniciei noastre este mai ales scopul pentru care lucrăm.

Unul om bogat îi rodește moșia. Ingrijorat de mulțimea bucatelor se întreabă: ce voi face? Apoi străfulgerat de un gând, strică hambarele și face altele mai mari, adună grămezi uriașe de grâu, umple pivnițele de vinuri și tot felul de proviante, sporește turmele, întărește paza și ia cu hărnicie și pricepere măsuri care să trăiniceaască agoniseala. Dar nu se oprește aci. O, dacă s'ar fi oprit aci! El își spune: am de toate, pot să mănânc și să beau în liniște, multă vreme. Voi chema deci prietenii și mă voi veseli fără nici o grijă. La urma urmei ce alt lucru înțelegi din această strădanie, care se chiamă: viață...

Dar pe când cheful era în toi, un cutremur șguduind țara, îi răsturnă casa și hambarele; bunurile adunate fură făcute una cu pământul, turmele s'au împrăștiat speriate, păzitorii au fost striviți sub dărâmături, iar prietenii câți au scăpat s'au făcut nevăzuți. Privind mormanul de ruine, bogatul își aduse aminte că cineva i-a tot strigat mereu în cugetul pe jumătate amorțit de griji: „Nebune!, furtunile vieții pot nimici toată această strădanie; de ce le-ai adunat, lăsând pe alții flămânzi și goi?"

Intâmplarea aceasta nu a avut loc. Ea este o pildă. Sub altă formă ne-a spus-o Mântuitorul însuși, care sfârșește povestirea amintindu-ne că așa pățește cel ce „în Dumnezeu nu se bogătește". „Nebune"! Ce vorbă aspră! Din nenorocire, ea se potrivește oricăruia dintre noi, care adunăm pentru huzur, nu pentru a face din bogăție mijloc și prilej de a alina suferințele năpraznice care se fac cu atât mai usturătoare, cu cât bogăția se grămădește mai la un loc și se răspândește mai fără socoteală. „Nu împotriva celor bogați vorbesc — spune Sf. Ioan Gură de Aur — ci împotriva celor ce întrebuințează rău averea".

Piatra de încercare a sufletului nostru este răvna de a lucra și a crea. Această răvnă nu trebue stânjenită, căci munca este o lege a firii, dar scopul strădaniilor noastre trebue desfăcut din paianjenișul ademenirilor deșarte care ne urmăresc. Indulcind viața o clipă, ele o prăbușesc apoi pentru veșnicie. Trebue deci să vedem limpede; altfel ne așteaptă furtuni menite a deschide năprasnic ochi cari nu văd și urechile care nu aud.

Creștine, nu aștepta acest cutremur

Pr. C. DRON

Fapta creștină

de Preotul MIHAIL BULACU
Conferențiar universitar

Biserica noastră strămoșească și-a adâncit legăturile în sufletul poporului român, pentrucă i-a fost tălmăcitoarea sinceră prin grai viu și faptă creștină a Evangheliei Mântuitorului Hristos. Sub bolta ei modestă, de lemn ori de zid, nu numai că s'a putut auzi de sufletul neamului cetirea pericopelor evanghelice, ori din epistolele apostolice și s'au încălzit atâtea inimi în jurul ideii de jertfă a Domnului Hristos pentru noi, dar s'au putut înfrăți atâtea suflete întru dureri, ca și întru bucurii, — dând roade de fapte creștinești.

In biserică au auzit strămoșii noștri cuvintele Domnului Hristos, care strângea toate poruncile dumnezeești într'una singură și anume, în legea dragostei creștine: „Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta și cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este întâia și cea mai mare poruncă. Iar a doua asemenea acesteia: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți. In aceste două porunci se cuprind toată legea și proorocii". (Matei XXII. 37-39). Prin urmare dragostea pentru semenii noștri este înălțată și identificată de Creștinism cu însăși dragostea noastră pentru Dumnezeu.

Aceste învățături creștine precum se poate vedea mai departe în Sf. Scriptură au fost rostite pentru a fi o călăuză în viața creștinului și în acelaș timp pentru a fi una din condițiunile esențiale ale judecății din urmă față de chipul cum am trăit viața aici pe pământ. Insuși Mântuitorul Hristos este acel ce se identifică pe sine la judecată, cu cel sărman, cu cel bolnav, cu cel gol: „Atunci va zice Impăratul celor de-a dreapta lui: Veniți binecuvântaților Părintelui meu, mosteniți împărăția ce-am pregătit vouă dela întemeierea lumii. Că am flămânzit și mi-ați dat de-am mâncat, am însetat și mi-ați dat de băut, străin am fost și m'ați primit. Gol și m'ați îmbrăcat bolnav am fost și m'ați cercetat, în temniță am fost și ați venit la mine. Atunci vor răspunde drepții, zicând: Doamne, când te-am văzut flămând și te-am hrănit? Sau însetat și ți-am dat să bei? . Și răspunzând Impăratul va zice lor: Amin grăesc vouă: Intrucât ați făcut unuia dintre acești frați ai mei prea mici, mie mi-ați făcut". (Matei XXV 34-40)

In duhul acestor învățături au trăit creștinii pe vremea Sf. Apostoli, punând mai presus de interesele vremelnice ale vieții, această iubire pentru aproapele: „Și nimeni nu era lipsit intre ei, căci toți câți aveau țarini sau case, vânzându-le aduceau prețurile celor vândute. Și le puneau la picioarele Apostolilor și se da fiecăruia după cum avea cineva trebuință". (Faptele Apostolilor IV 34-35).

Această comunitate de viață creștină avea ca temeiu deplina libertate de a face binele prin faptă creștină, ce pornea dela iubirea creștină. Comunitate creștină, care se deosebește fundamental de comunismul bolșevic, care are la bază constrângerea prin forță a celui avut și distruge orice libertate și sentiment din partea celui căruia i-se ridică rezultatul muncii.

In duhul adevăratei comunități creștine, dorită de Mântuitorul Hristos, exemplificată de creștinii de pe vremea Sf. Apostoli și urmată în tradiția vieții strămoșilor noștri, îi cheamă pe toți bunii Români apelul „Ajutorului Legionar". Acest apel este binecuvântat de Biserica noastră în vremea de azi, pentrucă a fost poruncit de Mântuitorul Hristos și este în slujba neamului, prin fapta creștină. Răspunzând cu fapta creștină la un asemenea apel, ajutăm Neamul și primim binecuvântarea lui Dumnezeu.

Sfânta Scriptură pentru credincioși

Sf. Scriptură în nouă traducere se găsește la Tipografia Cărților Bisericești str. Principatele Unite Nr 60 București (în următoarele condițiuni:

Ediția obișnuită Broșată [illegible]; legată în pânză [illegible]; în piele și pânză [illegible] 500

Ediția de lux [illegible] legată în pânză [illegible] în piele și pânză [illegible]

Credincioșii din [illegible] pot procura fie [illegible] prin mandat poștal fie contra ramburs.